

alene at fiske selv, men ogsaa til at bortvise enhver anden derfra. Ministeren blev yderligere oplyst om, at der var anlagt en Sag i saa Henseende. Den er der nu i Foraaret falden Dom i, og Dommen beviser efter min Mening, at hvis der ikke meget alvorlig tages fat paa at faa Forholdene undersøgte og gjort Skridt til at faa dem afhjulpne, vil det blive rent galt. Den Fisker, der var tiltalt for at have fisket i disse Fiskestader, er bleven idømt ved Underretten i Fredensborg den efter min og manges Overbevisning vanvittige Erstatning af 500 Kr. foruden Sagsomkostninger, Mulkter o. s. v. Skal denne Dom staa ved Magt og Forholdene oprettholdes i Forhold dertil, saa ere alle Fiskere paa Kysten mellem Helsingør og København, der ikke eje Fiskestader, afskaarne fra overhovedet at kunne fiske indenfor en Vanddybde af 7 Favne. Jeg skal ikke komme videre ind paa Sagen, som er ganske overordentlig alvorlig, jeg vil blot spørge den højtærede Minister, hvor langt man er med Undersøgelserne, om der snart kan ventes Resultat. Og jeg gaar ud fra, at hvis Staten maa erkende, at der fra dens Side, da den solgte disse Fiskestader, er begaaet en Fejl, den da ogsaa vil være med til at rette denne Fejl. Sagen har jo en ganske overordentlig stor Betydning for dem, der ernære sig ved Fiskeri paa den paagældende Strækning, ikke blot den, der bor fra Helsingør til Rungsted, men ogsaa helt op til København. Det vil være af overordentlig Betydning for dem, at det ikke bliver saaledes, at en Fiskeplads er spærret fuldstændig i alle Tilfælde. Jeg haaber, som sagt, at hvis man kommer til Erkendelse af, at der fra Statens Side er gjort noget galt, man da ogsaa vil være villig til at faa det ændret.

Endelig har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det angaar de kongevalgte Borgmestre; der har adskillige Gange, sidst i 1899—1900, fra Venstres Side eller i alt Fald fra Venstrømænds Side, deriblandt ogsaa den højtærede Minister, været Forslag om at gaa over til folkevalgte Borgmestre i Købstæderne. Jeg ved nu ikke, om den højtærede Minister nu vil komme med et saadant Forslag, maaske kommer det ikke, men det kan ogsaa gerne være, at det kommer. Men vilde der ikke være Anledning til for den højtærede Minister at benytte en Ide, han selv havde, da vi sidst behandlede dette Forslag her, den kunde maaske danne en Overgangsform, indtil vi fik Forslaget om

de folkevalgte Borgmestre gennemført. Den højtærede Minister udtalte den Gang, at der ikke var det mindste til Hinder for, maaske med Undtagelse af de Byer, hvor man har et særligt Borgmesterembede — dem holdt han udenfor foreløbig —, at Regeringen i Stedet for at udnævne den Mand, der bliver ansat til Politimester, ogsaa til Borgmester, valgte en af Byens Borgere. Det er den højtærede Ministers egen Ide, og jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for denne Ides Gennemførelse, i hvert Fald i de mindre Byer; thi det vilde være en udmærket Prøve for, hvorledes dette Forhold bedst kunde ordnes, og det vilde ganske sikkert levere et Bevis for, at der ikke er det mindste til Hinder for i de forskellige Byer at finde Folk, der paa tilstrækkelig forsvarlig Maade kunne varetage Embedet som Byens Borgmester. Da den højtærede Minister fik sit nuværende Embede, ventede jeg, at han vilde tage denne sin egen Ide op, og at han vilde have brudt med den gamle Regel om, at det altid skulde være Politimesteren, der skulde udnævnes som Borgmester. Og jeg har hver Gang set meget nøje efter, hvorledes det er gaaet ved saadanne Embedsbesættelser, men det er gaaet akkurat efter den gamle Melodi: den, der den ene Dag af den højtærede Justitsminister har faaet Embedet som Byfoged, har ufravigelig den næste Dag af Indenrigsministeren faaet Embedet som Borgmester i samme By. Jeg vil altsaa først spørge den højtærede Minister, om vi kunne vente et Lovforslag i Retning af at gaa over til folkevalgte Borgmestre, og dernæst om han ikke foreløbig vil tage sin egen Ide op. Hvis han nu ikke har faaet Skrupler, kunde han jo prøve i mindre Byer, hvor Faren maaske ikke vilde være saa stor. Jeg har nu den Tro, at Forsøget vilde falde overordentlig heldig ud, saa vi maaske paa den Maade kunde komme bort fra det, som er den værste Anstødssten i de allerfleste Købstæder, at Borgmesteren altid ogsaa skal være Chef for Politiet. Jeg har intet andet nu at tilføje, end at jeg haaber paa at faa et velvilligt Svar paa disse mine Henvendelser.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds Ordet.

Lange: Jeg skal tillade mig overfor det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) at sige, at jeg ved mine Udtalelser forleden Dag hverken talte om Privat-